

Invitation to God's Kingdom

Luke 14:16-24

Ari Savuoja

Sermon at St. Luke's Chapel, 9 June 2013

Translation into English by Bastian Fähnrich, Original p. 7-11

Today's Gospel text is taken from Luke, chapter 14, verses 16 through 24:

Luke 14:16-24

Jesus replied: 'A certain man was preparing a great banquet and invited many guests. At the time of the banquet he sent his servant to tell those who had been invited, "Come, for everything is now ready."

'But they all alike began to make excuses. The first said, "I have just bought a field, and I must go and see it. Please excuse me."

'Another said, "I have just bought five yoke of oxen, and I'm on my way to try them out. Please excuse me."

'Still another said, "I have just got married, so I can't come."

'The servant came back and reported this to his master. Then the owner of the house became angry and ordered his servant, "Go out quickly into the streets and alleys of the town and bring in the poor, the crippled, the blind and the lame."

"Sir," the servant said, "what you ordered has been done, but there is still room."

'Then the master told his servant, "Go out to the roads and country lanes and compel them to come in, so that my house will be full. I tell you, not one of those who were invited will get a taste of my banquet."

In Finland a lot of weddings are usually being celebrated during the summer, and many people receive more than one invitation these days. Sometimes one needs to decline or refuse such an invitation. It is obvious that one cannot accept all invitations. Declining an invitation to a wedding is not very appropriate. It is much easier to decline an ordinary invitation to, let's say, a friend, as we can possibly accept the invitation for another time. Yet for wedding invitations this would be inappropriate.

In this Sunday's Gospel text, Jesus tells a parable of a banquet, where people are invited to gather together and celebrate. It could have been a wedding feast. A wedding feast is a Biblical symbol of heaven - heaven, where we as Christian believers get to after our earthly life and death, and where we can celebrate and enjoy eternal life in God's presence.

It seems appropriate to describe heaven as a wedding feast, for weddings are occasions of great joy. And in heaven there is a great joy. Everyone, the whole family of believers is gathered together in heaven rejoicing in God.

In the time of Jesus festive gatherings were important and it was quite uncommon to decline an invitation to a celebration. The people at Jesus' time valued hospitality and social ties. When having been invited to visit someone or to eat a common meal, this meant to confirm friend- or kinship and to sustain a sense of belonging together. Everyone was invited to be part of the group or family, to be on the same side, to belong together.

In today's world we may decline a wedding invitation, of course. But in Jesus's time this was quite different. Declining an invitation almost meant that one didn't want to have anything to do with the one by whom one was invited. It meant that one didn't want to belong to the family or group of the other. It meant to stay away from this

particular family or group. Therefore, in Jesus' time invitations were usually not declined.

We might find this kind of habit difficult to understand. But I have heard that, for example, in Japan it is still common not to decline an invitation straightforwardly. The Japanese rarely say "No". They usually reply "Yes."

If they mean to say "No", they say yes, kind of half-heartedly, so that the one who made the invitation kindly realises that it actually doesn't mean "Yes."

In today's Gospel text we learn of three persons, all of which decline an invitation to a banquet. The reasons for declining the invitation seem reasonable, but in fact, Jesus' purpose is to show that all of these are ridiculous excuses to refuse the invitation. In this parable, Jesus wishes to illustrate that the persons invited simply do not want to accept the invitation.

The first person refusing the invitation said that he had just bought a field, and the other person had purchased five yoke of oxen. And their excuse for their refusal was that now they have to go take a look at what they had bought. But hey: Who's the fool to buy a field or oxen, without having seen them prior to the purchase? No one. Do you buy a car or a house, and then you go and have a look at it? I do not think so.

The third person who refused the invitation said as an excuse that he had just gotten married. What kind of reason is that? It is not a genuine reason, at the least in the time of Jesus, when the husband was responsible to decide about family matters. He could have accepted the invitation and taken his wife along to the banquet.

So: All refusals were obviously excuses, if not lies. The message of Jesus' parable is clear: The ones invited simply did not want to come. As they did not want to insult

the one who invited them, they came up with ridiculous excuses to refuse the invitation.

How could we apply all of this to our own lives?

Originally, Jesus told this parable to the Pharisees, that is, to self-sufficient and self-righteous Jewish people. The purpose and meaning of Jesus parable was to show that the nation of Israel was originally the chosen people of God. The Jewish people had been invited to God's feast, but they did not want and thus refused to come. Therefore God is now inviting us non-Jews or Gentiles to his kingdom as well. We Gentiles, we are the poor, the maimed and the lame and the blind, who are invited by God, after the Jewish people or the Pharisees had refused God's invitation.

But this parable has also another meaning, which applies to all the people in today's world. Namely, also not every Gentile accepts God's invitation. Even in the midst of ourselves, non-Jews, are those who do not accept God's invitation.

For us, the meaning of Jesus' parable is to show that oftentimes we also refuse God's invitation and use similar excuses for our refusal. Why? Why do so many of us refuse God's invitation using all kinds of ridiculous excuses?

Our excuses are ridiculous too because the invitation by God is free, it does not require anything from us. We cannot say and refuse the invitation excusing ourselves that we are not able pay for the banquet. We also cannot reason with God and refuse the invitation saying that we are not able to live in a certain way!

No, we cannot say so because God's invitation does not require anything from us: nothing, no money, no works or any such requirements. We get all the good from God for free. We already have received many free gifts from God, and once we will enjoy eternal life, alike a wedding feast, completely free of charge. The only requirement for us is to accept God's invitation.

Thanks to Jesus' atoning work we may believe that our sins, our faults and mistakes have been and are being forgiven every day. Thanks to him we may walk as God's invited people towards the heavenly wedding feast of the Lamb totally free of charge. We just need to accept God's invitation and come along.

Jesus asks you and me, today and every day: Do you want to accept the invitation again today?

It is a question of will. It has nothing to do with our strength, ability, or property. It's not about anything that we have or that we do not have. Also, the one who has no strength, who is not able to do anything, who does not possess anything, can simply grant God permission to receive from him everything that is required.

It is Jesus again today, asking from us, you and me: would you grant God permission to give you everything you have? After all, God has already given you everything so far. Do you want to continue the selfish and unthankful life, or do you want to give all praise, honour and glory to him, to whom alone these things belong to?

Let's pray:

Dear Heavenly Father, thank you that you have prepared for us the joyful feast of heaven. Thank you that you have invited all of us there. Do not let us fall away from you, and ridicule or refuse your invitation.

Thank you for your Son Jesus Christ, in whose purity and holiness we can clothe ourselves and put on a clean and festive wedding garmour, free of the stain of our sin. Amen.

Kutsu Jumalan valtakuntaan

Luuk. 14:16-24

Ari Savuoja

Saarna Pyhän Luukkaan kappelissa 9.6.2013

Englanninkielinen käännös, Bastian Fähnrich

Tämän päivän evankeliumi on Luukkaan evankeliumin luvusta 14, jakeesta 16 jakeeseen 24

Luuk. 14: 16-24

Jeesus kertoi:

"Eräs mies järjesti suuret pidot ja oli kutsunut paljon vieraita. Kun pitojen oli määrä alkaa, hän lähetti palvelijansa sanomaan kutsutuille: 'Tulkaa, kaikki on jo valmiina.' Mutta yksi toisensa jälkeen nämä alkoivat esittää verukkeita. 'Olen ostanut pellon', sanoi yksi, 'minun täytyy mennä katsomaan sitä. Suothan anteeksi, etten pääse tulemaan.' 'Ostin viisi härkäparia', sanoi toinen, 'ja olen lähdössä kokeilemaan niitä. Suothan anteeksi, etten pääse tulemaan.' Kolmas sanoi: 'Olen juuri mennyt naimisiin enkä siksi voi tulla.'

Palvelija palasi ja kertoi tämän herralleen. Silloin isäntä vihastui ja sanoi palvelijalle: 'Mene kiireesti kaupungin kaduille ja toreille ja tuo tänne köyhät ja raajarikot, sokeat ja rammatt.' Palvelija tuli sanomaan: 'Herra, olen tehnyt niin kuin käskit, mutta vielä on tilaa.' Silloin herra sanoi: 'Mene maanteille ja kylien kujille ja vaadi ihmisiä tulemaan, jotta taloni täyttyisi. Ja siitä voitte olla varmat, että yksikään noista, jotka minä kutsuin, ei pääse minun pitopöytäni!'"

Suomessa vietetään kesäisin paljon häitä, ja monille tulee paljon hääkutsuja. Joskus täytyy vastata kieltävästi. On tavallista, että kaikkiin kutsuihin ei voi vastata myöntävästi.

Hääkutsuihin kielteisesti vastaaminen on erityisen harmillista. Tavallisiin kyläilykutsuihin voi helpommin vastata, että ehkä seuraavalla kerralla pääsemme tulemaan. Hääkutsussa se olisi epäsopivaa.

Tämän sunnuntain evankeliumitekstissä Jeesus kertoo vertauksen suurista pidoista. Ne saattoivat olla hääjuhlat. Juhlat, ja nimenomaan hääjuhla, ovat Raamatun vertauskuva taivaasta - taivaasta, jonne me uskovat pääsemme ajallisen kuoleman jälkeen juhlimaan.

Hääjuhlat sopivatkin kuvaamaan taivasta oikein hyvin, sillä hääthän ovat ilojuhla. Niin myös taivaassa iloitaan. Siellä kaikki, koko suku on yhdessä koolla. Erityisesti Jeesuksen aikana juhlat olivat tärkeä asia ja oli hyvin epätavallista että niistä kieltäydyttiin. Vieraanvaraisuus ja sosiaalisuus olivat hyvin tärkeitä arvoja tuon ajan ihmisillä. Kun saatiin kutsu tulla vierailulle tai syömään yhteistä ateriaa, siinä samalla vahvistettiin sukulaisuutta ja yhteenkuuluvuuden tunnetta. Kaikki saivat kokemuksen, että kuulutaan samaan perheeseen, ollaan samalla puolella. Kuulumme yhteen.

Meillä nykyaikana hääkutsuistakin kieltäytyminen on aika tavallista, mutta Jeesuksen aikana tilanne oli aivan toinen. Kun Jeesuksen aikana tuli kutsu, kieltäytyminen merkitsi samaa, kuin olisi sanonut, että en halua olla tekemisissä kutsujan kanssa. Se merkitsi sitä, että ei halua kuulua samaan perheeseen tai samaan sukuun. Se oli suvun ulkopuolelle asettumista. Se tarkoitti: en halua olla samaa joukkoa kuin te. Siksi Jeesuksen ajan tapojen mukaan kutsuista ei tullut koskaan kieltäytyä.

Meidän on ehkä vaikea ymmärtää tällaista tiukkapipoisuutta, mutta olen kuullut että esimerkiksi Japanissa tällainen on edelleenkin hyvin tavallista. Japanilaiset eivät koskaan sano "Ei". He vastaavat aina "Kyllä".

Jos he kuitenkin haluavat sanoa "Ei", he sanovat Kyllä-sanan vähän innottomammin, niin että kuulia tajuaa, että ei tuo nyt taida olla oikein kiinnostunut asiasta, vaan sanoo vain kohteliaisuudesta "Kyllä".

Päivän evankeliumissa on kolme henkilöä, jotka kaikki vastaavat kieltävästi kutsuun. Perusteet näyttävät järkeviltä, mutta itse asiassa Jeesuksen tarkoitus on juuri osoittaa, että kaikki nämä perustelut ovat vain naurettavia tekosyitä hylätä kutsu. Jeesus haluaa vertauksella kertoa, että kutsutut eivät yksinkertaisesti halua tulla juhliin.

Ensimmäinen kieltäytyjä sanoi ostaneensa pellon ja toinen ostaneensa viisi härkäparia, - ja syy kutsusta kieltäytymiseen oli se, että nyt heidän pitää mennä katsomaan, mitä tulikaan ostettua. - Kuka typerys ostaa pellon tai härkiä näkemättä niitä ennen kauppaa. Ei kukaan. Ostatko sinä auton tai talon ja vasta sitten menet katsomaan sitä. Enpä usko.

Kolmas kieltäytyjä sanoi menneensä naimisiin eikä sen takia muka voi tulla. Mikä ihme syy se on. Ei mikään – varsinkaan Jeesuksen aikana, jolloin mies määräsi selkeästi perheen asiat. Olisi ottanut vaimon mukaansa.

Siis: Kaikki perusteet olivat ilmiselviä tekosyitä, ellei peräti valheita. Vertauksen viesti on selvä: Kutsutut eivät halunneet tulla. Koska he eivät halunneet loukata kutsujaa, he keksivät tekosyitä kutsun hylkäämiseksi.

Miten tätä kaikkea sitten voisi soveltaa meidän elämäämme?

Jeesus kertoi alun perin tämän vertauksen fariseuksille - eli itseriittoisille ja omahyväisille juutalaisille. Sen tarkoitus oli osoittaa, että Israelin kansa oli alun perin Jumalan valittu kansa, kutsuttu Jumalan järjestämiin juhliin, mutta he eivät halunneet tulla. Niinpä Jumala kutsui meidät ei-juutalaiset eli pakanat valtakuntaansa. Me ei-juutalaiset olemme niitä köyhiä, raajarikkoja ja sokeita ja rampoja, jotka kutsuttiin sen jälkeen, kun alkuperäiset eli fariseukset kieltäytyivät.

Mutta tällä vertauksella on myös toinen merkitys, joka kuuluu meille kaikille tämän ajan ihmisille. Nimittäin onhan niin, että eiväthän kaikki ei-juutalaisetkaan ota Jumalan kutsua vastaan. Meidän pakanoidenkin keskuudessa on niitä, jotka emme ota kutsua vastaan.

Meille tämän ajan ihmisille Jeesuksen vertauksen sanoma on se, että usein myös me käytämme samanlaisia verukkeita kieltäytyä Jumalan kutsusta. Miksi? Miksi moni meistäkin hylkää kutsun keksien kaikenlaisia naurettavia tekosyitä?

Meidänkin selityksemme ovat naurettavia tekosyitä siksi, koska Jumalan kutsu on ilmainen, se ei vaadi meiltä mitään. Emme voi sanoa, että en voi ottaa kutsua vastaan, koska minulla ei ole rahaa maksaa illallismaksua. Emme voi myöskään sanoa, että en voi ottaa kutsua vastaan, koska minä en kykene elämään tietyllä tavalla!

Ei, emme voi sanoa niin, koska Jumalan kutsu ei vaadi meiltä mitään, ei rahaa, ei tiettyjä tekoja tai suorituksia. Saamme kaiken hyvän ilmaiseksi, olemme jo saaneet

paljon ilmaiseksi ja saamme kerran elämämme jälkeen iankaikkisen häiilon aivan ilmaiseksi, jos vain tahdomme ottaa tuon Jumalan kutsun vastaan.

Jeesuksen sovitustyön tähden saamme uskoa joka päivä syntimme, vikamme ja virheemme anteeksi ja vaeltaa Jumalan juhlaväen mukana kohti Karitsan häitä aivan ilmaiseksi, jos vain tahdomme.

Jeesus kysyy tänään ja joka päivä sinulta ja minulta: Tahdotko ottaa taas tänään kutsun vastaan?

On kyse tahdosta. Ei voimista, ei osaamisesta, ei omaisuudesta, ei kyvyistä, ei mistään, mitä sinä ja minä omistamme tai emme omista. Sekin, joka ei omista mitään tai joka ei osaa mitään tai joka ei jaksa mitään, voi antaa Jumalalle luvan antaa kaiken voiman, antaa kaiken omaisuuden ja antaa kaikki kyvyt.

Sitä Jeesus taas tänäänkin kysyy: tahdotko antaa Jumalalle luvan antaa sinulle kaiken, mitä sinulla on. Hänhän on jo antanut sinulle kaiken tähänastisen. Tahdotko jatkaa itsekästä ja kiittämätöntä elämääsi vai tahdotko antaa kaiken kiitoksen, kunnian ja ylistyksen hänelle, jolle se yksin kuuluu.

Rukoilemme:

Rakas taivaallinen isämme, kiitos että olet valmistanut meille ilojuhlan taivaaseen. Kiitos että olet meidät kaikki kutsunut sinne. Älä anna meidän langeta vähättelemään sinun kutsuasi ja hylkäämään sitä.

Kiitos että Poikasi Jeesuksen Kristuksen puhtaus ja pyhyys on joka hetki meidän puhdas hääjuhlaaatteemme, jonka turvin saamme käydä juhliin omasta synnin liastamme huolimatta. Aamen.